

Nr 68.

Av herr **Magnusson** i Kalmar, om pension åt förre folkskolläraren *Nils Viktor Wahlgren*.

Med hänvisning till och åberopande av bifogade intyg och bilagor i original får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen må bevilja f. d. folkskolläraren *Nils Viktor Wahlgren* i Sandbäckshult en årlig pension av 500 kronor att utgå från och med år 1919.

Stockholm den 15 januari 1919.

Karl Magnusson
i Kalmar.

Bilaga 1.

Frejdbetyg.

Att f. d. folkskolläraren *Nils Viktor Wahlgren* i Sandbäckshult i denna församling, född den 24 juli år 1858 (femtioåtta), åtnjuter medborgerligt förtroende, är medellös, varför önskligt vore, om han på något sätt kunde komma i åtnjutande av pension, vartill han nu på grund av sitt nyktra och ordentliga levnadssätt rekommenderas, betygar Ålems församling i Kalmar län, den 4 januari år 1918.

K. A. Karlson.
Kyrkoherde.

Bilaga 2.

Frejdbetyg.

Att f. d. folkskolläraren *Nils Viktor Wahlgrens* i Sandbäckshult hustru, *Anna Amalia Wahlgren*, f. *Johansson*, född den 11 november år 1856 (femtiosex), åtnjuter medborgerligt förtroende samt städse fört en oklanderlig vandel och befinner sig likasom mannen i knappa ekonomiska omständigheter, betygar Ålems församling i Kalmar län, den 4 januari år 1918.

K. A. Karlson.
Kyrkoherde.

Bilaga 3.

Den 12 september 1916 avgav undertecknad följande intyg:

»F. d. skolläraren Nils Viktor Wahlgren i Sandbäckshult lider av en kronisk inflammation i högra skulderleden efter ett olycksfall för omkring 9 år sedan, vilket jag känner till, emedan jag lämnade honom läkarevård. På grund av ledåkomman samt till följd av ovana vid kroppsarbete, vari han vid nuvarande ålder svårligen torde kunna förvärva tillräcklig uthållighet, och då något annat arbete icke står honom till buds, måste han anses vara mindre arbetsför.

Wahlgrens hustru lider av elephantiasis i båda benen och är på grund därav nästan oförmögen till arbete, som kan bidra till familjens försörjning.

Vilket på heder och samvete intygas.»

Vid undersökning denna dag har makarna Wahlgrens tillstånd befunnits oförändrat, och anser jag ingen förändring vara att vänta.

Vilket på heder och samvete intygas.

Mönsterås den 5 januari 1918.

J. Emil Almladh.

Stämpel:

D:r Emil Almladh.

Sjukstugeläkare, e. prov.-läkare
i Stranda distr., Mönsterås.

Bilaga 4.

Att f. folkskolläraren i Barnebo—Elmhults rote, Nils Viktor Wahlgren, född 1858 den 24 juli, avlagt folkskollärarexamen i Växjö 1879 den 3 juni, blev ordinarie folkskollärare i Madesjö skoldistrikt 1879 den 1 juli, ordinarie folkskollärare i Långemåla skoldistrikt 1881 den 1 juli, begärde och erhöll avsked från denna befattning den 31 december 1912 efter en tjänstetid av 33 och $\frac{1}{2}$ år, och då Wahlgren nu söker pension, så får undertecknad på det varmaste rekommendera honom, han, som väl behöver erhålla hjälp i dessa bistra tider för sig och hustru, och då, om pension i nåd beviljas, på samma gång bekommer något erkännande för ett långvarigt skolarbete och för utlagda pensionsavgifter. Intygar Långemåla i Kalmar län den 5 januari 1918.

O. A. Albin.

Ordf. i skolrådet.

Bilaga 5.

Härmed intygas att f. folkskolläraren V. Wahlgren, som vistats här sedan våren 1914, enligt vad undertecknade varit i tillfälle iakttaga, under denna tid uppfört sig nyktert och ordentligt samt samvetsgrant och med flit utfört det arbete av olika slag som blivit honom anförtrott.

Sandbäckshult den 4 januari 1918.

Carl J. Gustafson.

I förestående intyg angående förre folkskolläraren Nils Viktor Wahlgrens levnadssätt och förhållande instämmer till alla delar undertecknad.

Ålem den 4 januari 1918.

K. A. Karlson.

Kyrkoherde i Ålem, Kontr.-prost.

Bilaga 6.

F. d. folkskolläraren Viktor Wahlgren Sandbäckshult äger inga tillgångar och ej är beskattad för någon inkomst, intygas, Sjöboda och Alem den 4 januari 1918.

Oskar Jonsson.

Ordf. i Ålems kom.-nämnd.

Bilaga 7.

Att f. folkskolläraren V. Wahlgren i Sandbäckshult är medellös, intygas härmed på begäran. Mönsterås den 30 augusti 1917.

Thore Palmgren.

Kronolänsman.

Bilaga 8.

Under den tid f. d. folkskolläraren Viktor Wahlgren, Sandbäckshult, varit boende inom Ålens församling sedan 1914 och allt hitintills har han uppfört sig trogen, stillsam, nykter och ordentlig, samt fört en hedrande vandel, varder härmed intygat.

Ålem den 4 januari 1918.

Oskar Jonsson.

Ordf. i Ålems kommunalnämnd.

Bilaga 9.

Att Nils Viktor Wahlgren under fängelsetiden visade en allvarlig botfärdighet och en djupgående sinnesändring samt uppförde sig utmärkt väl, varför jag till det bästa kan rekommendera honom, intygas.

Linköping den 10 december 1917.

C. A. R. Carlman.

1:e pastor vid centralfängelset
& Långholmen; nu tjänstledig.

Bilaga 10.

På grund av personlig kännedom om förre folkskolläraren Viktor Wahlgrens i Sandbäckshult såväl personlighet som levnadsomständigheter vill jag härmed på det varmaste tillstyrka att en pension under någon form måtte tillerkännas honom.

Norrgård, Kalmar den 14 december 1917.

Anders Knutz.

Förste lärare vid Fröbergiska
uppfostringsanstalten, Kalmar.

Bilaga 11.

Utdrag av domboken över brottmål, hållen hos rådstuvurätten i Oskarshamn å rådhuset den 3 februari 1913.

N:o 11. Jämlikt rådstuvurättens beslut den 27 sistlidne januari, antecknat under n:o 6 här ovan i domboken, företogs rannsakingen med häktade folkskolläraren Nils Viktor Wahlgren från Barnebo, tilltalad för förfalskning; och härvid inställde sig åklagaren stadsfiskalen C. W. Ericson ävensom målsägaren C. H. Gustafsson i Gröndal, varjämte den tilltalade inställdes inför rådstuvurätten under sedvanlig polisbevakning.

Efter enskild överläggning meddelade rådstuvurätten följande

Utslag.

Genom tilltalade Nils Viktor Wahlgrens eget erkännande och vad för övrigt i målet förekommit finner rådstuvurätten det vara styrkt, att Wahlgren falskeligen tecknat dels sin broder C. J. Erlandssons i Walåkra namn såsom utställare och överlåtare å den i målet förekomna växeln av den 13 september 1912 å tvåhundra kronor, dels G. H. Peterssons i Verlebo namn såsom utställare och överlåtare av växeln av den 26 september 1912 å etthundrasjuttiofem kronor och dels sistnämnde persons namn såsom utställare och överlåtare och Axel Johanssons i Herstorp namn såsom överlåtare å växeln av den 26 september 1912 å tvåhundra kronor, vilka samtliga växlar Wahlgren belånat hos handlanden C. H. Gustafsson i Gröndal; och prövar rådstuvurätten förty lagligt förklara bemålde Wahlgren saker till tre särskilda förfalskningsbrott jämlikt 12 kapitlet 4 § strafflagen; och som Wahlgren förut blivit av Stranda häradsrätt förklarad saker till tre förfalskningsbrott och av Handbörds häradsrätt saker till femton förfalskningsbrott enligt samma lagrum, dömer rådstuvurätten, jämlikt 12 kapitlet 4 och 21 §§ strafflagen Wahlgren för vart och ett av tjuguen särskilda förfalskningsbrott till straffarbete i sju månader och att vara förlustig medborgerligt förtroende, intill dess ett år förflutit, från det han efter utståndet straff blivit frigiven eller sammanlagt, jämlikt 4 kapitlet 2 och 5 §§ strafflagen, till straffarbete i två år sju månader och förlust av medborgerligt förtroende, intill dess ett år förflutit från det han efter utståndet straff frigivits.

Därjämte förpliktar rådstuvurätten Wahlgren att till statsverket återgälda, vad av allmänna medel varder utgivet såsom ersättning åt de i dag avhörda personerna C. J. Erlandsson i Walåkra, G. H. Petersson i Verlebo och Axel Johansson i Herstorp.

Den, som med detta utslag icke åtnöjes, äger att däruti söka ändring genom besvär i Kungl. Maj:ts och Rikets Göta Hovrätt sist före klockan tolv å tjugonde dagen härefter eller, i anseende till mellankommande helgdag, måndagen den 24 i denna månad.

För undergående av honom ådömt straff kommer tilltalade Wahlgren att införpassas till till länscellfängelset i Kalmar. Är och dag som ovan.

På rådstuvurättens vägnar:

Henning Grauers.

Bilaga 12.

Som f. d. folkskolläraren Nils Viktor Wahlgren från Långemåla, numera från Ålem, har tillkännagivit sig hava för avsikt att till Kungl. Maj:t ingå med underdånig ansökan att få komma i åtnjutande av den pension, som han och hans familj gått miste om genom det förfalskningsbrott, han begått; och för vilket han undergått ådömt straff, får jag för det ändamål intyga, att bemälda Wahlgren, som innehade ordinarie läraretjänst i Långemåla under min tjänstetid där som kyrkoherde i 10 års tid från den 1 maj 1885 till samma dag 1895, under denna tid icke erhöll någon officiell varning av skolrådet; att han hade ett synnerligen bra sätt med barnen, så att han var mycket omtyckt av både föräldrar och de barn, som undervisades av honom; att hans hustru och barn städse gjort sig kända för arbetsamhet och skötsamhet, varför det skall kännas smärtsamt för dem att vara i saknad av hufvudens pension för sitt underhåll under dessa oerhört dyra tider, helst mannen har enligt egen uppgift ordentligt erlagt de föreskrivna pensionsavgifterna under en tid av 33 1/2 år samt att Wahlgren, som sedan sin frigivning de senare åren bott i grannförsamlingen till Mönsterås, icke givit anledning till någon anmärkning i fråga om uppförandet, utan att detta, mig veterligen, varit städse gott. På grund av det anförda och då härtill kommer, att Wahlgren enligt för mig företett intyg från fängelsepredikanten, uppfört sig synnerligen väl under fängelsetiden och visat goda tecken till sinnesändring och under förhoppning att detta skall bära goda frukter för framtiden vågar jag, särskilt av ömhet för hans aktningsvärda familj, tillstyrka bifall till hans ovannämnda underdåniga anhållan.

Mönsterås i pastorsexpeditionen den 4 januari 1918.

J. A. Jönsson.
kyrkoherde.

Bilaga 13.

Förre folkskolläraren Nils Viktor Wahlgren numera bosatt i Sandbäckshult har avlagt besök hos mig och anhållit om ett mitt utlåtande att framdeles företes hos vederbörande myndighet enär Wahlgren, som befinner sig i knappa ekonomiska omständigheter, tänkt anhålla om en mindre pension, och får jag med anledning därav meddela följande.

Genom Oskarhamns rådstuvurätts utslag av den 3 februari 1913 ådömdes Wahlgren för vissa begångna förfalskningsbrott visst straffarbete, som avtjänades å centralfängelset å Långholmen. Under den tid Wahlgren satt å rannsaking härstädes hade jag tillfälle nära nog dagligdags att studera hans karaktär och fann att Wahlgren icke var någon brottsling i detta ords vanliga bemärkelse utan hade Wahlgren godhjärtad och vek till sinnes, som han visade sig vara, genom viss benägenhet för starka drycker då han någon gång uppehöll sig i städerna kommit i dåligt sällskap och såmedelst kommit på avvägar.

Då jag förspott att Wahlgren såväl under fängelsetiden som sedermera efter frigivningen städse skött sig nyktert och hedrande samt varit en öm make

och fader får jag för min del på det livligaste förorda att Wahlgren lämnas det ekonomiska understöd, som han är i så stort behov av.

Oskarshamn i stadsfiskalskontoret den 31 december 1918.

C. W. Ericson.

Bilaga 14.

Förre folkskolläraren i Långemåla församling Nils Viktor Vahlgren, som numera är bosatt i Sandbäckshult i Ålems socken, har med avseende å ingivande till vederbörande myndighet av ansökan om pension hos mig begärt yttrande över hans ekonomiska ställning och övriga förhållanden, vilka kunna tjäna till ledning vid prövning av pensionsansökan; och får jag till villfarande av berörda begäran anföra följande.

Redan från första början år 1910 av min tjänstgöring som kronofogde i Aspelands och Handbörds fögderi fick jag att göra med Vahlgren, enär han på grund av sina skog- och virkesaffärer råkade i skulder, som han i regel först efter stämning, dom, utmätning, anstånd och avbetalningar förmådde slutlikvidera. Enligt kronofogdekontorets dagbok i utsökningsärenden hade så varit förhållandet en lång följd av år före mitt tjänstetillträde. Den förtjänst, som Vahlgren beräknat på dessa affärer och som avsåge att bidra till hans och hans ganska stora familjs uppehälle, vartill den ringa skollärelönen icke räckte, gick sålunda förlorad helt och hållet eller åtminstone till större delen. På detta sätt höll Vahlgren på år för år tills hans affärer blevo så trassliga att han icke kunde reda dem, vartill kom att han råkade i sällskap med dåliga personer och började, såsom så ofta händer i liknande fall, omätligt förtära spritdrycker vid upprepade tillfällen. Slutligen gick det därhän, att han begick lagstridiga handlingar, vilka föranledde till frihetsstraff för honom. Vahlgrens uppgift, att han i flera fall fått tillstånd att skriva deras namn som borgen, vilka sedan förnekade detta, håller jag alldeles icke för otrolig, helst ett dylikt förfarande ju visat sig ofta förekomma. Denna omständighet minskar ju i sin mån Vahlgrens brottslighet. Efter den villkorliga frigivningen har jag flera gånger träffat Vahlgren och av andra personer hört mig för om hans nuvarande förhållanden. Med glädje har jag hört icke annat än gott om honom. Den milda och lämpliga behandling, som han rönt under fängelsetiden, har för visso haft en synnerligen god inverkan på Vahlgrens av naturen veka sinnelag. På ett återfall kan jag icke tro utan stark påverkan av dåligt inflytande eller av ekonomiska svårigheter. Det vore därför av stor vikt att söka om möjligt bereda honom, som nu är kommen till rätt hög ålder, en dräglig ekonomisk ställning, vilken han ej själv kan skaffa sig då åldern tilltager och krafterna avtaga. Att en liten pension vore det lämpligaste, säger sig självt, då ju Vahlgren själv i över 30 år erlagt pensionsavgifter och uppbärandet av pension skulle verka moraliskt fördelaktigt, enär han undginge att för sitt och sin hustrus uppehälle vara hänvisad mottaga gåvor eller anlita den allmänna fattigvården.

Kalmar den 4 januari 1919.

J. E. Lagström.

F. d. kronofogde i Aspeland och Handbörd.